

es va fer a la població una fira d'entitats i moviments socials, que ja és la quarta vegada que se celebra. També s'ha fet la setena mostra de productes agroecològics de la Garrotxa, i un primer mercat local, amb productes km 0. Són un conjunt d'actes molt participats, ja que gaudeixen de la col·laboració i de l'interès de la gent del país.

La lletissonada d'en Bas | Des de fa 36 anys se celebra aquesta marxa popular pels entorns de la Vall d'en Bas, i a mesura que se n'han succeït les edicions cada vegada ha tingut més participants: en la darrera caminada eren 1.509. A part de la bona organització del GECA, una emprenedora entitat de Sant Esteve d'en Bas, la gent valora els entorns per on transcorren les caminades, la d'enguany coronada pel puig Corneli, amb una vista espantosa del país.

S'estrena l'orquestració de la comparsa folklòrica | És coneguda la popularitat que té a la comarca la comparsa del folklore olotí, motiu pel qual des del municipi es va encarregar l'adaptació de les danses per a orquestra simfònica al compositor Albert Guinovart. Es va estrenar al Teatre Principal d'Olot, amb el seu autor al piano, acompanyat per la GIOrquestra. Va ser un concert de luxe, tant pel prestigi del compositor i alhora intèrpret com per la qualitat de l'orquestra.

EL GIRONÈS

Lani vivern

Polèmiques artístiques | S'ha generat polèmica amb el monument als manaies, de Domènec Fita, col·locat entre Hisenda de tota la vida i l'edifici de la Generalitat, tirant cap a Jaume I. Una recollida de firmes –unes 300– promoguda per l'editor Quim Curbet n'ha demanat la retirada. Al·leguen que conté una simbologia cristiana tronada, pròpia de dècades passades i del règim autoritari que hi visqué en simbiosi. L'Ajuntament replica que retirar el monòlit seria «exercir la censura a la lliure creativitat artística». Dues con-

sideracions. Primera: algú s'ha plantejat, més enllà de la conveniència del monument, si queden gaires ciutadans capaços d'interpretar-ne la simbologia? Quanta gent sap què vol dir el parell de daus a la base del monument? Em temo que la xifra és baixa, i això hauria de preocupar més que tota altra polèmica. I segona: calia treure d'allà la venerable locomotora a vapor, monument que ara jau en un magatzem municipal?

Un altre tema polèmic: els veïns de la Rambla i l'Argenteria amb façanes a l'Onyar estan d'acord que l'Ajuntament assumeixi el cost de repintar-les, però no volen assumir les reparacions que no siguin estrictament estructurals. Ja hi som! En d'altres països no es donarien tantes facilitats als veïns perquè ja sortiria d'ells mateixos mantenir presentables les seves parets. A d'altres barris de Girona, els ciutadans s'han d'empassar grafitis que no mereixen aquest nom, i ningú no els paga la pintura.

Continuem amb art. Al final, la Casa Pastors acollirà un museu d'art contemporani, la col·lecció Santos Torroella, i exposicions temporals. El director de la Fundació Rafael Masó, l'historiador Jordi Falgàs, és l'encarregat de museï-

zar aquest espai. La posició privilegiada de l'edifici –els antics Jutjats– i l'experiència de Falgàs són punts a favor, tot i la despesa que el projecte ha comportat.

Monuments discrecionals | També per fer-ne museu i centre artístic continuen les obres –amb capital privat– al castell de Sant Julià de Ramis. Tractant-se d'un Bé Cultural d'Interès Nacional, potser la ciutadania, indiscreta ella, n'hauria de saber alguna cosa més... No gaire lluny d'allà, el monestir de Sant Daniel ha rebut amb monacal i admirable discreció la Creu de Sant Jordi pel seu mil·lenari.

A Salt, la Coma Cros és avui la seu de moltes entitats culturals, docents i artístiques. Calia, però, fer-ne un exercici autoreferencial per la importància cabdal que, com a fàbrica, va tenir per al poble. «El Quadern de fil» és una exposició i un llibre –amb fotos de Josep M. Oliveras i textos d'Eva Vázquez– que ajudarà a redescobrir-ne l'activitat tèxtil que donà feina a bona part del poble, i també a recordar per què una de les naus porta l'exòtic nom de Kropotkin. Els saltencs més vells encara en parlen amb discreció...

>> **Treballadors de la Coma-Cros a principi dels anys trenta, fent una cargolada.**
El director, Joan Vivó, és el de l'esquerra.

ARXIU DANI VIVERN